

Έβλεπα την καινούρια ταινία strength in numbers και παρατηρούσα πόσο ωραία και καλοφτιαγμένα άλματα έχουν στο εξωτερικό, μέχρι που είδα στο προτελευταίο μέρος της ταινίας ένα line με άλματα φτιαγμένα απο κορμούς δέντρων και με επικάλυψη χώματος και τότε μου σφηνώθηκε στο μυαλό η ιδέα να φτιάξω ένα άλμα με αυτόν τον τρόπο.

Μετά από αρκετή σκέψη και συνεννόηση με τον Kosmofull (aka Κουλουμβάκης Γιώργος) και αφού κανόνισα μερικές μέρες άδεια από την δουλειά, η ιδέα μου ήταν έτοιμη για υλοποίηση. Έλειπαν όμως μερικά βασικά συστατικά όπως αλυσοπρίονο και αρκετά άτομα για βοήθεια. Λύση βρέθηκε μετά απο ευγενική χορηγία της θείας μου (!), όσο για τα άτομα υπήρξε μια μικρή δυσκολία.....

Ξεκίνησαμε την Πέμπτη το μεσημέρι με 38°C απ'ο την Αθήνα με το αυτοκίνητο να θυμίζει αγροτικό! Μετά από μια σύντομη στάση στην αράχωβα για να πάρουμε το πραγματικό αγροτικό αυτοκίνητο βρεθήκαμε στο λιβάδι Παρνασού. Το θερμόμετρο έδειχνε 29°C και η αίσθηση δροσιάς έκανε το σκηνικό να μοιάζει με φθινόπωρο. Ήταν περίπου 6 το απόγευμα και ξεκινήσαμε να ψάχνουμε το ιδανικό σημείο για το άλμα μας, έτσι όπως το είχαμε φανταστεί. Δε μας πήρε και πολλή ώρα να αποφασίσουμε, αφού το σημείο μας είχε όλα τα προσόντα. Ένα λιβάδι, μη ορατό από κανέναν δρόμο και σε μαγευτικό σημείο, με λίγη κλίση και δέντρα να το περιβάλλουν για να μην έχει σχεδόν ποτέ αέρα! Αναζητώντας πεσμένους από την κακοκαιρία κορμούς και σημαδεμένους από το δασαρχείο φτάσαμε στο σούρουπο. Επιστρέψαμε στο λιβάδι για ένα σύντομο γεύμα και γρήγορα για ύπνο αφού την επόμενη μέρα θα τα δίναμε όλα.....

Το αμερικάνικο όνειρο ήρθε μαζί με το ξημέρωμα και μετά από ένα σούπερ δυνατό πρωινό αρχίσαμε να ανηφορίζουμε προς Αθηναϊκό με τους κορμούς να γεμίζουν την καρότσα του

αγρότη και το πριόνι να έχει πάρει φωτιά! Συνολικά μεταφέραμε 6 φορτηγά κορμούς κομμένους ακριβώς στο ίδιο μήκος (1,75 cm) και τους χτίζαμε πολύ προσεκτικά και σταθερά τον έναν πάνω στον άλλον, κάνοντας αμέτρητες αλλαγές για να πετύχουμε την απόλυτη σταθερότητα. Έτσι λοιπόν περίπου στις 6 το απόγευμα είχαμε τελειώσει την απογείωση και αρχίσαμε τα σχέδια για την προσγείωση χωρίς όμως να έχουμε δύναμη να συνεχίσουμε αφού η κούραση μας είχε καταβάλει, οπότε γύρισαμε στο λιβάδι για ξεκούραση και φαγητό .

με το

Κάπου στο Υπερπήδημα Ράχου ήταν μερικά από αυτά τα πλάνα...!!

